

Fase 2 er, at man i dag kan få lidt hjælp til at betale den højere husleje, men når hr. Ulrik Kragh får gennemført sit huslejehop med dette lovforslag, er det eneste, han har at gøre godt med, en indfasningsstøtte, der i de fleste tilfælde vil være mindre, og som under alle omstændigheder er frivillig for kommunerne.

Og når vi kender den utrolig stramme økonomiske politik, som regeringen fører over for kommunerne, så ved jeg godt, hvordan det her vil ende i mange kommuner. Der vil man stå og skulle vælge imellem at bruge det her lille bitte plaster på det store husleje-hops sår eller skære ned på daginstitutioner, folkeskoler, kollektiv trafik, ældrepleje osv. Det er den valgsituation, regeringen sætter de kommunale politikere i. Og der tror jeg desværre endnu en gang, at husleje-hoppet vil gå hårdest ud over lejerne.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Lad mig prøve igen. Statsministeren sagde den 18. november 2001, at uanset om man er ejer eller lejer, skal kunne man have tillid til, hvad ens husleje er. Derefter blev det i februar måned her i 2003 fra denne sal af statsministeren sagt: Der bliver ikke foretaget ændringer til ugunst for lejerne.

Så spørger jeg bare: Er det dén måde, hr. Ulrik Kragh vil tolke det, der ligger her, hvor der kommer en huslejestigning oven i, hvad det i øvrigt bliver, når man får byfornyed; en huslejestigning, der bliver ca. 1.000 kr. højere end med den gamle byfornyelseslov? Er det det løfte, man har givet, og som man vil indfri over for vælgerne, når man siger, at det ikke bliver til ugunst for lejerne? Er det at indfri løftet om, at lejerne skal kunne have tillid til, at der ikke sker noget? Mener man fra Venstres side, at løftet om tillid hermed er indfriet?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror ikke, at jeg i de ganske mange år, jeg har haft den ære at sidde i dette Ting, har oplevet noget lignende med hensyn til bortforklaringer af løfter, man har givet vælgerne og Folketinget.

Kl. 17.30

Nu er det lykkedes hr. Ulrik Kragh i løbet af denne relativt korte debat at få indført to undtagelser fra det løfte om huslejestigninger, som altså ikke skulle komme; to undtagelser fra det løfte, som statsministeren har givet.

Den ene undtagelse er, at der godt må laves huslejestigninger, hvis man kan finde nogle andre et andet sted i landet, som har en højere husleje. Det er det, hr. Ulrik Kragh nu kalder ligestilling. Så må man godt lave huslejestigninger.

Den anden undtagelse er, at hvis det bare ikke sker i lejeloven, men i en anden lov, som man kalder noget andet, må man godt gøre det. Derfor hedder det her lovforslag så lov om byfornyelse, men det skulle i virkeligheden hedde lov om huslejestigninger, for det er stort set det eneste konkrete resultat, der bliver af den. Jamen det er det, må jeg sige til ministeren, det er vi jo nødt til at konstatere.

Det står selvfølgelig et regeringsparti frit for at bryde sine løfter, men jeg synes ikke, det er anstændigt, at man gør det på en måde, hvor man forsøger at bortforklare det, man foretager sig. Man bruger sindrige metoder til at skabe undtagelser i de løfter, som var krystalklare. Jeg husker tydeligt, at statsministeren sagde her i Folketingssalen: ikke til ugunst for lejerne. Det kunne ikke siges mere klart og tydeligt, og jeg var glad for det svar, statsministeren kom med den dag, men det svar fik hr. Ulrik Kragh godt nok pillet godt og grundigt fra hinanden under denne debat, det må man sige.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Ulrik Kragh, og derefter føler jeg mig overbevist om, at vi kommer videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det jo store ord, når hr. Keld Albrechtsen svinger sig op til at sige, at han aldrig har oplevet noget lignende. Det er jo en situation, vi jævnlige må konstatere i det danske Folketing, så det bliver værre og værre.

Hvorom alting er, kan jeg ikke genkende, at det her skulle være et lovforslag, der burde hedde lov om huslejestigninger. Tværtimod er det en byfornyelsesreform udmøntet i to love, som gør, at det bliver væsentlig mere enkelt at finde ud af, hvordan og hvorledes byfornyelse skal foregå. Det er en lovgivning, som giver væsentlig mere enkle værktøjer og giver væsentlig mere enkle regler, således at vi ligestiller vilkårene for byfornyelse med vilkårene for den øvrige lejelovgivning.

Vi har over for vælgerne givet det tilsagn, at de skal føle sig trygge, at de skal kunne have tillid til, at de kan blive boende i deres boliger. Når